

ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน

บริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด

The workers' perceptions of safety system at

Jatuporn Renovation Company Limited

จิรศักดิ์ อมรวัฒน์เลิศล้ำ^{1*}

Jirasakda Amornwatlerltlam^{1*}

บทคัดย่อ

ในช่วงปี 2556 พนักงานมากกว่า 9 จาก 100 คนในบริษัทเคยได้รับบาดเจ็บในที่ทำงาน ตามที่แผนกอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้ดูแล เป็นผลกระทบที่สำคัญต่อสุขภาพ จากสถิติที่ผ่านมาได้มีความพยายามลดการบาดเจ็บ ความไม่ปลอดภัย โดยผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ การควบคุมทางวิศวกรรม การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ถึงแม้ว่าอย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีนัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อโอกาสในการบาดเจ็บและความไม่ปลอดภัยกับพนักงาน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาาระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด และ 2) เปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ พนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด จำนวน 166 คน และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.79 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (reliability) เท่ากับ 0.944 และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one - way ANOVA) ในการทดสอบสมมติฐานและการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post Hoc Comparison) ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานบริษัทจตุพร รีโนเวชั่น จำกัดมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน 2) พนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด ที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุงาน การอบรมเรื่องความปลอดภัย และแผนงานที่สังกัดแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ระบบความปลอดภัย ระดับการรับรู้

Abstract

In 2013, more than 9 out of 100 company workers experienced an injuries at work that required medical attention. According to Occupation Health & Safety Division, accidents and danger and their consequences remain a major public health concern. Efforts have been historically focused to reduce injuries through

¹ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี 13180

¹ Faculty of Management Sciences, Valaya Alongkorn Rajabhat University Under The Royal Patronage, Pathumthani, 13180, Thailand.

* Corresponding author, E-mail: thailandsamsung@hotmail.com

engineering controls and attending to safety working environment. Although critically important, many safety professionals recognize that there are other factors that significantly influence the likelihood of injury and danger to employees. The objectives of this research were: 1) to study workers' perceptions of safety system at Jatuporn Renovation Company Limited and 2) to compare their level of perception of safety system by personal factor. The samples were 166 workers of Jatuporn Renovation Company Limited. The data were collected by using questionnaires. Index of item objective congruence equals 0.79 and alpha cronbach for reliability equals 0.944, analyzed by a computer statistical package programmed. The obtain data were analyzed by percentage, arithmetic mean, standard deviation. One-Way ANOVA was used to test the hypotheses. As a result, the workers of Jatuporn Renovation Company had medium-level perceptions of the overall safety system. In addition, those workers with different gender, age, marital status, education, work experience, training background on employee's safety and departments showed different levels of perception towards the overall safety system.

Keywords: safety system, level perception

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเทคโนโลยีอย่างมากในปัจจุบันทำให้อุปกรณ์และเครื่องจักรต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว แต่อุปกรณ์เครื่องจักรเหล่านี้จำเป็นต้องทำงานโดยมีทรัพยากรบุคคลเป็นผู้ควบคุมดูแลเพื่อให้สามารถทำงานได้ตามที่ต้องการ ด้วยเหตุนี้ทรัพยากรบุคคลจึงมีส่วนสำคัญไม่น้อยไปกว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและอุปกรณ์เครื่องจักร แต่ปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ กลับมองไปที่การปฏิบัติงานที่สมบูรณ์มากกว่าการให้ความสำคัญกับทรัพยากรบุคคล (กุญธิภา, 2550) การพัฒนาประเทศ เพื่อให้บุคลากรในชาติเกิดศักยภาพ และมีประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิต และในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ และความสุขแก่ตัวมนุษย์ ครอบครัวและประเทศชาติได้นั้น รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544) ได้มีการกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นประเด็นหลัก ในการพัฒนาประเทศซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นการพัฒนาที่มุ่งเน้นการพัฒนาบุคคล เพื่อการทำงาน เป็นการส่งเสริมและป้องกันปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานโดยใช้มาตรการ และกฎระเบียบในการลดตัวเลขจากความไม่ปลอดภัย (U.S. Department of Energy, 2002) เพื่อก่อให้เกิดผลดีที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ทั้งต่อบุคคลและองค์กร (ศิริอรพิมพ์ และคณะ, 2551)

นอกจากการพัฒนาทางทรัพยากรมนุษย์ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ปัจจุบันในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม (Julia, 2003) เกือบทุกประเภทเริ่มให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้นด้วยเหตุผลจากกลไกที่สำคัญ เช่น กฎหมายทางราชการ ลูกจ้าง พนักงานในสถานประกอบการ และสิทธิมนุษยชน แต่ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานยังมีความรุนแรงและเป็นปัญหา

ที่สำคัญมาก ซึ่งการบาดเจ็บ พิกการ สูญเสียอวัยวะ และการสูญเสียทรัพย์สิน ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยในการทำงานของผู้ใช้แรงงาน (Steven, 2009) เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องตระหนัก และใส่ใจตลอดเวลา เนื่องจากผลของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากจะสูญเสียต่อตนเองแล้วยังส่งผลกระทบต่อครอบครัว ซึ่งเป็นความสูญเสียที่เกินกว่าที่คาดคิดหรือเรียกกลับคืนมาได้ บางครั้งอุบัติเหตุยังทิ้งร่องรอยเอาไว้ตลอดชีวิต เช่น ความพิการ ความเจ็บปวดทรมาน อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นอาจหมายถึงความสิ้นเนื้อประดาตัวไม่เพียงแต่ขององค์กรแต่ยังมีผลต่อสภาพแวดล้อมและสังคมโดยรอบอีกต่อหนึ่ง (ศุภัสชกรณ์, 2550)

นอกจากอุบัติเหตุเนื่องจากการทำงานที่นำมาซึ่งการสูญเสียแล้ว ผลกระทบจากการทำงานจากเครื่องจักรอุตสาหกรรมในระยะยาวก็ทำให้เกิดโรคอันเกี่ยวเนื่องจากการทำงาน (work related diseases) ได้เช่นเดียวกัน เช่นเครื่องจักรที่มีเสียงดังหรือสารเคมีที่มีผลต่อร่างกายคน การทำงานกับเครื่องจักรประเภทต่าง ๆ เป็นเวลานานทำให้ประสาทการรับรู้ของร่างกายเสื่อมลงได้โดยไม่รู้สึกรู้สตัวหรือในกรณีที่ลูกจ้างทำงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีในระยะยาว ทำให้เกิดการสะสมสารพิษในร่างกายเกิดอาการเจ็บป่วยพิการ ในบางรายถึงแก่ชีวิต (รณิษฐา, 2547)

จากความสำคัญของความปลอดภัยในการทำงานข้างต้น นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อพนักงานผู้ปฏิบัติงาน โดยการศึกษาถึงการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านผู้ปฏิบัติงาน ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย และด้านสภาพแวดล้อม

ที่เหมาะสมในการทำงาน ที่พนักงานควรจะรับรู้และเข้าใจเพื่อเป็นการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน และช่วยบรรเทาความสูญเสียเมื่อเกิดอุบัติเหตุอันไม่คาดหมายขึ้นมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ของพนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนความปลอดภัยของบริษัทฯ และกำหนดมาตรการในการป้องกันและบรรเทาอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงาน อันอาจเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ผู้วิจัยเชื่อมั่นว่าการที่ผู้บริหารและพนักงานบริษัทตระหนักและเห็นความสำคัญของความปลอดภัยและร่วมมือกันอย่างจริงจังแล้วจะเป็นการสร้างเสริมสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการทำงานได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ของพนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานตามปัจจัยส่วนบุคคล

โดยมี สมมติฐานในการวิจัย ดังนี้ พนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน รับรู้ระบบความปลอดภัย แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับปัจจัยของการเกิดอุบัติเหตุ และการรับรู้ระบบความ

ปลอดภัย ซึ่งการรับรู้ระบบความปลอดภัยหมายถึงความเข้าใจของพนักงานที่มีต่อมาตรการความปลอดภัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวความคิดในการศึกษา โดยใช้ทฤษฎีระบบความปลอดภัยของ (Firenze, 1978) ดังนี้ 1) ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพสมรส อายุงาน ระดับการศึกษา การอบรมเรื่องความปลอดภัย และแผนงานที่สังกัด 2) ตัวแปรตาม การรับรู้ความปลอดภัยที่แตกต่าง 3) ด้าน ได้แก่ ด้านผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานที่ต้องทำ และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้น ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย ประกอบด้วย เครื่องมือชำรุด การใช้เครื่องมือผิดประเภท การใช้เครื่องจักรที่ไม่มีระบบป้องกันอันตราย และการบำรุงรักษาเครื่องจักร และด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน ประกอบด้วย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในที่ทำงาน แสงสว่างไม่เพียงพอ และการระบายอากาศไม่เพียงพอ (Firenze, 1978) อธิบายว่าแนวคิดแบบระบบความปลอดภัยว่า การศึกษาเรื่องสาเหตุของอุบัติเหตุมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาองค์ประกอบทั้งระบบซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ซึ่งประกอบด้วย คนหรือผู้ปฏิบัติงาน (man) เครื่องจักร (machine) และสิ่งแวดล้อม (environment)

1) คนหรือผู้ปฏิบัติงาน (person or man) ในการผลิตงานหรือทำงานในแต่ละชิ้น บุคคลผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องตัดสินใจ (decision) เลือกรูปแบบปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย แต่การตัดสินใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละครั้งนั้นย่อมต้องมีความเสี่ยง (risk) แอบแฝงอยู่เสมอ ดังนั้น

ในการตัดสินใจแต่ละครั้งบุคคลผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีข้อมูลข่าวสาร (information) ที่เพียงพอถ้าหากข้อมูลข่าวสารดี ถูกต้อง ก็จะทำให้การตัดสินใจถูกต้อง แต่ถ้าข้อมูลไม่ถูกต้องก็จะทำให้การตัดสินใจนั้นผิดพลาดหรือมีความเสี่ยงสูง และทำให้เกิดความล้มเหลวในการปฏิบัติงานซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้

2) อุปกรณ์เครื่องจักร (machine) อุปกรณ์เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต จะต้องมีความพร้อมปราศจากข้อผิดพลาด ในกรณีที่อุปกรณ์เครื่องจักรออกแบบไม่ถูกต้อง ไม่ถูกหลักวิชาการ ปราศจากการบำรุงรักษาที่ดี ย่อมทำให้กลไกของเครื่องจักรปฏิบัติงานผิดพลาด ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ

3) สิ่งแวดล้อม (environment) สภาพการทำงานและสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานมีบทบาทสำคัญต่อการผลิต ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม สามารถที่จะก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้ปฏิบัติงานและเครื่องจักร ซึ่งจะเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุได้ เช่น การทำงานอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่มีสารพิษฟุ้งกระจาย แสงจ้าในขณะปฏิบัติงาน เป็นต้น

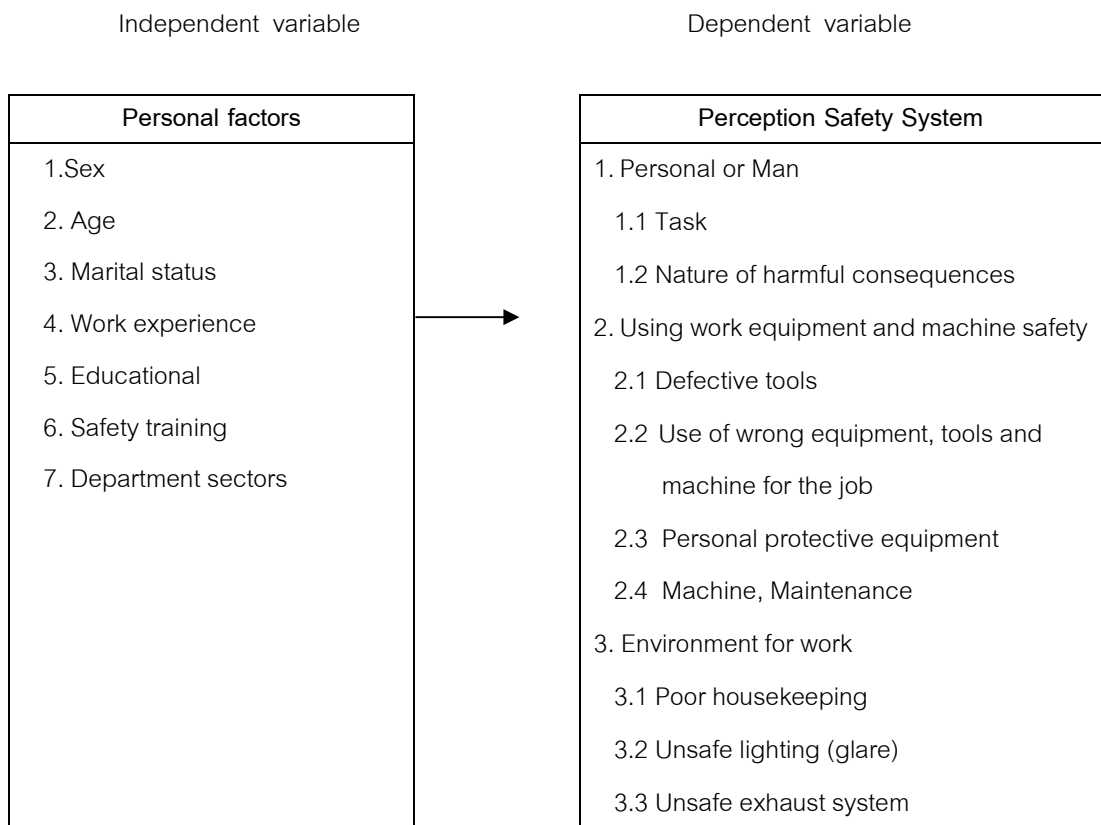

Figure 1 Conceptual framework. Source : Adapted from (Goetsch, 2010 ; Heinrich, 1980)

วิธีการศึกษา

ระเบียบวิธีการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยการวิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของการคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (สุชาติ, 2546)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัดทั้งสิ้น 282 คน

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งสิ้น 282 คน

e = ค่าคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้กำหนดไว้ที่ร้อยละ 5

ดังนั้นจะคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$n = \frac{282}{1+282 (0.5)^2}$$

$$n = \frac{282}{1+282 (0.5)^2}$$

$$= 166 \text{ (165.39 โดยการปัดเศษ)}$$

และการสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างตามโอกาสทางสถิติใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างมีระบบ (systematic sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณในการสร้างแบบสอบถาม (questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่าง ๆ โดยให้ครอบคลุมตัวแปรที่ต้องการศึกษาทั้งตัวแปรต้น และตัวแปรตาม แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และ 2) การรับรู้ระบบความปลอดภัย ประกอบด้วย 1) ด้านผู้ปฏิบัติงาน 2) ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย

และ 3) ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน ซึ่งมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ใน

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากทฤษฎีและตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดประเด็นและขอบข่ายของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง แล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุม เพื่อขอความคิดเห็นในการพิจารณาด้านความครอบคลุมเนื้อหาและภาษาที่ใช้
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้ จำนวน 3 ท่าน ดังแสดงใน Table 1

Table 1 Show examiner.

Title, first name-last name	Academic position	Work place
1. Dr. Wongtheera Suvannin	Instructor	Valaya Alongkorn Rajabhat University
2. Dr. Tanes Tachasaen	Examiner, Instructor	Valaya Alongkorn Rajabhat University
3. Assistant Professor Dr. Jessada Kwamkhunkoei	Instructor	Valaya Alongkorn Rajabhat University

6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุม ให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง

การตรวจสอบคุณภาพ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการตรวจสอบและทดสอบเครื่องมือในการวิจัย โดยแบบสอบถามที่ถูกสร้างขึ้นนี้ นำไปตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อมั่น (reliability) ดังนี้

หาความเที่ยงตรง (Validity)

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแล้วนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการสร้างเครื่องมือด้านการบริหารความปลอดภัย/บริหารธุรกิจ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของแต่ละข้อ (index of item objective congruence : IOC) จะได้ค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไปทุกข้อ พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของภาษา หลังจากนั้นนำมาเพื่อแก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมต่อไปโดยได้ค่า IOC = 0.79

การหาความเชื่อมั่น

ผู้วิจัยนำเสนอแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุม ให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง และนำไปทดลองใช้ (try out) แบบสอบถาม

กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการในบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด จำนวน 30 คน เพื่อนำผลไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) โดยใช้สูตรคอนบาค (Cronbach) (กัลยา, 2546) ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับของความคงที่ของแบบสอบถามโดยจะมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูงด้วยการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามควรได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาโดยรวมไม่ต่ำกว่า 0.70 ในการวิจัยนี้ได้ค่า Cronbach's = 0.944 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ทั้งการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอหนังสือรับรอง และคำแนะนำจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ถึงฝ่ายบุคคลเพื่อขออนุญาตเข้าไปเก็บข้อมูล ในเดือน มกราคม 2557 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2557 ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 3 สัปดาห์ โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มจำนวน 166 คน ซึ่งให้พนักงานของบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยได้นัดวันกลับไปรับแบบสอบถามคืน

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากแบบสอบถาม จำนวน 166 คน มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. สถิติบรรยาย (descriptive statistics) ที่ใช้ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (arithmetic mean - $\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation - S.D.)

2. สถิติอ้างอิง (reference statistics) โดยใช้การวิเคราะห์ค่าที่ t-test Independent และ One-Way ANOVA

ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด

จากการศึกษา พบว่า พนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด โดยภาพรวมมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.34$, S.D.=0.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับ พบว่า มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ดังนี้ ด้านผู้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.37$, S.D.=1.04) ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.34$, S.D.=0.98) และด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัยในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.30$, S.D.=0.98) ดัง Table 2

Table 2 Results of workers' perception of safety system.

Workers' perception of safety system	N = 166		Level of perception
	$\bar{X}$	S.D.	
1. Personal or Man	3.37	1.04	medium
1.1 Task	3.29	1.15	medium
1.2 Nature of harmful consequences	3.44	1.04	good
2. Using work equipment and machine safety	3.30	0.98	medium
2.1 Defective tools	3.29	1.07	medium
2.2 Use of wrong equipment, tools and machine for the job	3.41	1.02	good
2.3 Personal protective equipment	3.30	1.08	medium
2.4 Machine, Maintenance	3.23	1.06	medium
3. Environment for work	3.34	0.98	medium
3.1. Poor Housekeeping	3.32	1.05	medium
3.2 Unsafe lighting (glare)	3.35	1.06	medium
3.3 Unsafe exhaust system	3.35	1.09	medium
Total	3.34	0.94	medium

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกันมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัดแตกต่างกัน

พบว่า พนักงานที่มีเพศ และการอบรมเรื่องความปลอดภัยแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน ส่วน อายุ สถานภาพสมรส อาชีพงาน ระดับการศึกษา และแผนงานที่สังกัดแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยแตกต่างกันดัง Table 3 และ Table 4

Table 3 A Summary of statistical result.

No.	Hypothesis (different independent variable)	Statistical significance	Statistical test	t-test F-test	Sig.
1	Sex	No	Independent Sample t-test	-.632	.528
2	Age	Yes	One Way ANOVA	7.399	.000*
3	Marital Status	Yes	One Way ANOVA	5.345	.002*
4	Work Experience	Yes	One Way ANOVA	11.072	.000*
5	Educational Level	Yes	One Way ANOVA	113.589	.000*
6	Safety Training	No	One Way ANOVA	2.838	.061
7	Department Sector	Yes	One Way ANOVA	12.966	.000*

* significantly different at $p \leq 0.05$

Table 4 Result showing significant of levels perception of safety system.

Independent variable	Sex	Age	Marital status	Work experience	Educational	Safety training	Department sector
Dependent variable							
1. Person or Man	.548	.007*	.000*	.000*	.000*	.009*	.000*
2. Using work equipment and machine safety	.480	.000*	.004*	.000*	.000*	.117	.000*
3. Environment for work	.638	.000*	.016*	.000*	.000*	.285	.000*
Total	.528	.000*	.002*	.000*	.000*	.061	.000*

* significantly different at $p \leq 0.05$

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 75.9 มีอายุระหว่าง 28-32 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.3 มีสถานภาพสมรสโสด คิดเป็นร้อยละ 51.2 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 47.6 มีจำนวนครั้งในการอบรมเรื่องความปลอดภัย 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.0 และปฏิบัติงานอยู่ในแผนกฝ่ายช่าง (ระดับปฏิบัติการ) คิดเป็นร้อยละ 67.5

ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด

ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากพนักงานของบริษัทมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการเป็นจำนวนมาก รวมทั้งขนาดของบริษัทที่เป็นกิจการขนาดเล็ก อาจยังให้การอบรมด้านความปลอดภัยไม่ตรงกับความต้องการ หรือผู้ให้การอบรมขาดทักษะในการฝึกอบรม เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านผู้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากพนักงานมีสัดส่วนเป็นผู้ชายมากถึง 70% อีกทั้งยังขาดความเอาใจใส่ต่อกฎระเบียบ เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องมาจากทำงานที่เน้นปริมาณงานของหัวหน้างาน จนละเลย

ต่อการดูแลตรวจตรา ความเรียบร้อยของเครื่องมือเครื่องจักรที่มีปัญหา ไม่ใส่ใจต่อคำแนะนำเกี่ยวกับความปลอดภัย และด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน เป็นผลมาจากพนักงานได้มีโอกาสออกไปปฏิบัติงานนอกสถานที่เป็นประจำ ได้พบเห็นสภาพแวดล้อมของบริษัท อุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่แตกต่างกับที่พนักงานปฏิบัติงานอยู่ ซึ่งอาจมีผลทำให้การรับรู้ระบบความปลอดภัย เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในที่ทำงานยังไม่ดี เพราะมีการเปรียบเทียบกับกิจการอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของเด็นนภา (2555) ศึกษาเรื่องการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมหล่อหลอมอะลูมิเนียมในประเทศไทย พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการมีการรับรู้ระบบความปลอดภัยภาพรวมอยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิติ (2550) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิตโรงงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต พบว่าพนักงานรับรู้ระบบความปลอดภัยอยู่ในระดับดีมาก

ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ความปลอดภัยแตกต่างกัน ดังนี้ การเปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด จากผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า พนักงานที่

มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานทั้งหมดเหล่านี้อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม องค์การ กฎระเบียบนโยบายเดียวกัน รวมทั้งได้รับความรู้ คำแนะนำการอบรมที่เท่าเทียมกัน ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (Francis, 2008) ที่กล่าวว่าความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บรรยากาศความปลอดภัยอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ดังคำกล่าวของ นวลศิริ (2535) ที่กล่าวว่า ยังมีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของทุกคน ได้แก่ ความสนใจ ความต้องการ ทักษะ และความใส่ใจ เป็นต้น ที่จะเป็นตัวกำหนดการรับรู้ของบุคคลให้แตกต่างกันออกไปอีกด้วย

พนักงานที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน โดยเพศหญิง มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยมากกว่าเพศชาย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากพนักงานหญิงมีความเอาใจใส่ ระมัดระวังดีกว่าเพศชาย อีกทั้งมีทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยที่ดีกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิติ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิตโรงงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีการรับรู้ระบบความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน

พนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจาก

การอบรมพนักงานได้ทำเป็นวงรอบอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ทำให้องค์ความรู้ด้านความปลอดภัยของพนักงานเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ ตามอายุงานของแต่ละคน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เคนนากา (2555) ได้ศึกษาการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมหล่อหลอมอะลูมิเนียมในประเทศไทย พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้ระบบความปลอดภัยแตกต่างกัน โดยการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ เดโช (2516) ที่กล่าวว่า การรับรู้มีส่วนสำคัญกับอายุ

พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากพนักงานที่มีสถานภาพโสด หรือสมรสย่อมมีมุมมองในการใช้ชีวิต ทัศนคติที่ต่างกัน โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐมภรณ์ (2551) ได้ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานช่างซ่อมบำรุงโดยใช้หลักการ Behavior based safety ในโรงงานผลิตปูนปลาสเตอร์ พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ภายหลังได้ผ่านการอบรมด้านความปลอดภัย มีพฤติกรรมความปลอดภัยและทัศนคติแตกต่างกัน

พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องมาจากการทำงานมาเป็นระยะเวลานานทำให้พนักงานมีประสบการณ์ด้าน

การปฏิบัติงานและรับรู้ระบบความปลอดภัย ทำให้มีความรู้ความเข้าใจได้ดีกว่าพนักงานที่มีอายุน้อยที่เข้ามาใหม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เด่นนภา (2555) ได้ศึกษาการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมหล่อหลอมอะลูมิเนียมในประเทศไทย พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการที่มีอายุน้อยต่างกัน มีการรับรู้ระบบความปลอดภัยแตกต่างกัน

พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากพนักงานที่มีการศึกษาในระดับที่สูง ย่อมหาวิธีการทำงานที่ปลอดภัยและพยายามหาวิธีการลดอุบัติเหตุ การศึกษาทำให้พนักงานมีความคิดแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกพงศ์ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในเครือสยามนิสสันกรณีศึกษาบริษัท เคแอลเค อินดัสตรี จำกัด พบว่าพนักงานฝ่ายผลิตที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ระบบความปลอดภัยแตกต่างกัน

พนักงานที่มีจำนวนครั้งในการการอบรมเรื่องความปลอดภัยแตกต่างกัน มีการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน เนื่องจากพนักงานได้รับการอบรมเกี่ยวกับการทำงานด้านความปลอดภัยต่าง ๆ ทำให้เกิดการหลอมรวมความเป็นหนึ่งเดียวกันของพนักงาน การทำงานร่วมกัน และมีทิศทางไปในทางเดียวกันกับเพื่อนร่วมงาน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สอดคล้องกับคำกล่าวของ ณัฐวัตร (2533) กล่าวว่า บริษัท ตลอดจนผู้บริหารควรจัดให้มีการฝึกอบรมปฐมนิเทศในเรื่องความปลอดภัยทุกระดับ เริ่มตั้งแต่วันแรกที่เข้าปฏิบัติงานในหลักสูตรปฐมนิเทศและอบรมความปลอดภัยในงาน ตลอดจนส่งเข้ารับการอบรมภายนอกตามระยะเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรายุทธ (2552) ได้ศึกษาการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน และ พฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัย ของพนักงานปฏิบัติการส่วนงานโรงไฟฟ้า พบว่าพนักงานปฏิบัติการส่วนงานโรงไฟฟ้าที่มีประสบการณ์ฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยแตกต่างกัน มีการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

พนักงานที่มีแผนงานที่สังกัดแตกต่างกัน มีการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน เนื่องจากจากอุบัติเหตุส่วนใหญ่เกิดจากพนักงานที่ทำงานกับเครื่องจักรเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นเครื่องมือและเครื่องใช้ในการทำงาน แผนกอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรไม่ค่อยปรากฏพบอุบัติเหตุหรือความไม่ปลอดภัย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชลี (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท คาร์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด พบว่าพนักงานบริษัท คาร์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด ที่อยู่ในแผนก/ส่วนงานแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

สรุป

จากผลการศึกษาที่ผ่านมาทำให้ทราบว่าระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า เพศชายที่มีอายุระหว่าง 28-32 ปี ซึ่งยังไม่ได้สมรส ส่วนใหญ่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. เคยผ่านการอบรมความปลอดภัยไม่เกิน 2 ครั้ง และทำงานอยู่ในแผนกช่าง มีระดับการรับรู้ความปลอดภัยด้านผู้ปฏิบัติงานด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลในภาพรวมแตกต่างกัน ส่งผลให้มีระดับการรับรู้แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามปัจจัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลทางเพศและการอบรมเรื่องความปลอดภัย มีการรับรู้ไม่แตกต่างกัน ปัจจัยส่วนบุคคล อายุ สถานภาพสมรส อายุงาน ระดับการศึกษา และแผนกงานที่สังกัด มีการรับรู้แตกต่างกัน ดังนั้นการส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน สมควรที่จะกระทำอย่างทั่วถึงกับพนักงานทุกระดับ ทุกคนในบริษัท โดยอาจเน้นด้านเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติงานเป็นหลัก เพื่อให้เข้าใจได้อย่างถ่องแท้ เพื่อลดโอกาสการเกิดอุบัติเหตุ ความไม่ปลอดภัยในการทำงาน เพื่อสร้างขวัญกำลังใจ ลดค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวกับอุบัติเหตุ ความไม่ปลอดภัยเป็นการลดต้นทุน และเสริมสร้างจิตสำนึกความปลอดภัย และความสูญเสียทางแรงงาน และการเงินต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ของพนักงานบริษัท จตุพร

รีโนเวชั่น จำกัด ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้พบประเด็นข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาที่ผ่านมา ผู้บริหารองค์กร ตลอดจนผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ควรที่จะกำหนดมาตรการส่งเสริมระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย โดยมีสาระดังนี้

1.1 จัดตั้งทีมสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัย และให้คำแนะนำพนักงาน และบุคลากรของบริษัท อาจเพิ่มงานในส่วนทางด้านความปลอดภัยวิชาชีพ หรือการบริหารทรัพยากรมนุษย์ การส่งเสริมให้ใช้สื่อประเภทอื่นในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ถึงกิจกรรมความปลอดภัย

1.2 การจัดระเบียบ เช่น พื้นที่ภายในสถานที่ทำงาน การกำหนดพื้นที่ผู้รับผิดชอบเฉพาะโดยเฉพาะบริเวณหรือพื้นที่ที่มีความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ

1.3 กำกับ ดูแล และพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ เช่น การจัดทำประมวลข้อปฏิบัติ (code of practice) ในการควบคุมดูแลติดตาม และตรวจสอบป้าย ตลอดจนเพื่อการบังคับใช้กฎความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเรื่อง ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท จตุพร รีโนเวชั่น จำกัด จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

2.1 ด้านผู้ปฏิบัติงาน เป็นด้านที่มีลำดับการรับรู้ปานกลาง พนักงานจึงควรปฏิบัติตามนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างจริงจังโดย

ให้ความร่วมมือและดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย รวมทั้งคำนึงถึงการทำงานอย่างปลอดภัย และควรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะแก่หัวหน้างาน และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย เพื่อปรับปรุงให้เกิดการทำงานอย่างปลอดภัยสืบเนื่องต่อไป

2.2 ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย เป็นด้านที่มีลำดับการรับรู้ในระดับปานกลาง พนักงานจึงควรมีการซ่อมบำรุงอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งมีการจัดทำบันทึกการซ่อมบำรุง และรายงานกรณีมีสิ่งผิดปกติ มีการเรียนรู้และศึกษาวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ก่อนปฏิบัติงานและองค์การควรจัดหาอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยและมีความปลอดภัยสูงโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของพนักงานเป็นหลักรวมถึงจัดการฝึกอบรมพนักงานอย่างสม่ำเสมอ

2.3 ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน เป็นด้านที่มีลำดับการรับรู้ในระดับปานกลาง องค์การจึงควรมีการปรับพื้นที่ตามมาตรฐานความปลอดภัย และตรวจสอบสถานที่ก่อนเข้าปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยของพนักงานเป็นหลัก

2.4 ในภาพรวม ควรมีการอบรมให้คำแนะนำเรื่องกฎระเบียบในการทำงาน ข้อมูลความปลอดภัย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีระดับการรับรู้ด้านผู้ปฏิบัติงานซึ่งเกี่ยวข้องกับ กฎระเบียบ และข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายในระดับปานกลาง จึงควรส่งเสริมให้คำแนะนำให้ครอบคลุม เช่น การสอนงานตัวต่อตัว เฉพาะบุคคล อันตรายที่เกิดจากความไม่ปลอดภัยแม้จะเกิดไม่บ่อยนัก แต่พนักงานไม่ควรละเลยเพราะอาจเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุของบริษัทได้

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาาระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในองค์การที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฮดรอลิค อุตสาหกรรมเหล็กกล้า อุตสาหกรรมผลิตอาหารและเครื่องดื่ม และอุตสาหกรรมผลิตพลาสติก เป็นต้น

3.2 ควรศึกษาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน เพิ่มเติม เช่นสภาวะทางด้านจิตใจไม่เหมาะสม สภาวะทางด้านร่างกายไม่เหมาะสม และความผิดพลาดของเครื่องจักร เป็นต้น

3.3 ควรศึกษาตัวแปรลักษณะส่วนบุคคลอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ขนาดขององค์การ และจำนวนชั่วโมงในการทำงาน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การวิเคราะห์สถิติเพื่อการตัดสินใจ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ .
- กฤษฎา กิตติวงษ์ประทีป. 2550. การรับรู้เศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตในการทำงานและความสุขในการทำงานของพนักงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.
- ณัฐวัตร มนต์เทวีญ. 2533. การบริหารงานความปลอดภัย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- เดโช สวานนท์. 2516. จิตวิทยาสังคม. โพธิ์สามต้นการพิมพ์. กรุงเทพฯ.
- เด่นนา สุวรรณเนตร. 2555. การรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในอุตสาหกรรมหล่อหลอมอะลูมิเนียมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.

- ธิตี เปรินทร์. 2550. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัย ของพนักงานฝ่ายผลิตโรงงานกลุ่มบริษัทไทยซัมมิท. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2535. จิตวิทยาทั่วไป. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ปฐมภรณ์ ทศพล. 2551. การพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานช่างซ่อมบำรุงโดยใช้หลักการ Behavior Based Safety ในโรงงานผลิตปูนปลาสเตอร์. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- รณิษฐา เกียรติศิริ. 2547. การปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในโรงงานขนาดใหญ่ กรณีศึกษาโรงงานทอววน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- รัศมี จอประยูร. 2551. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัทคาร์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- ศุภัสชรรณ์ หลิมเฮงฮะ. 2550. การจัดการความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- ศิริอรพิมพ์ ธรรมสุจริต วิทยาพร แวเว็ชร์ และ ดร.ณิ นิมสา. 2551. คุณภาพชีวิตการทำงาน ของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการสังกัด. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2546. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สรายุทธ บัณฑิตไทย. 2552. การรับรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงาน และพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงานปฏิบัติการส่วนงานโรงไฟฟ้า. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.
- เอกพงศ์ วิศิษฐ์สมบัติ. 2550. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในเครือสยามนิสสัน กรณีศึกษาบริษัท เคแอลเค อินดัสตรี จำกัด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.
- Firenze, R. J. 1978. The Process of Hazard Control. Kendall Hunt, New York.
- Francis A. 2008. Perspectives on Organizational Change: Systems and Complexity Theories. *The Innovation Journal*. 13.
- Goetsch, D. L. 2010. Occupational safety and health for technologists, engineers, and managers. 7thed. Pearson, New Jersey.
- Heinrich, H. W. 1980. Industrial accident perception. Wadsworth, California.
- Julia, C. 2003. Behaviour - Based Safety: A Case Study Illustrating A Successful Approach. Ph.D. Dissertation, University of Canada, Canada.
- Steven, G. 2009. Safety Supervision & Leadership. OH Academy. Portland, Massachusetts United State of America. Geigle Communications, LLC., Oregon.
- U.S. Department of Energy. 2002. DOE Handbook : the departmnet ofenergy behavior based safety process. Washington, D.C.